

efter at der er givet Sygekassenævnet, paa-gældende Sygekasser og Centralforeningen Lejlighed til at udtale sig; ifølge den nu-værende Affattelse skal der foruden Ud-talelser fra Sygekasserne og Centralforenin-gen foreligge en *Indstilling* fra Sygekasse-nævnet. Medens Ministeriet finder, at det er ønskeligt, at Spørgsmaalet bliver belyst gennem Udtalelser fra de nævnte Institu-tioner, kan man ikke anse det for rigtigt, at den Afgørelse, Ministeren derefter træffer, skal være afhængig af en Indstilling fra en enkelt af disse Institutioner, Sygekassenæv-net.

Til § 4.

Stk. 1 som Sygekasselovens § 4, Stk. 1. Dennes Stk. 2, hvorefter Anerkendelse kan meddeles Sygekasser, der bestod den 1. Au-gust 1892 og omfattede en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed, har man udeladt, da Be-stemmelsen nu er uden praktisk Betydning; herved bemærkes dog, at det naturligvis er forudsat, at de faa eksisterende anerkendte Sygekasser af den nævnte Slags beholder deres Anerkendelse.

Stk. 2—6 som Sygekasselovens § 5.

Til § 5.

Som Sygekasselovens § 29 med følgende Ændringer: I Stk. 1, Nr. 1, henvises nu ogsaa til Bestemmelsen i § 56 vedrørende Medlemmernes Ansvar med Hensyn til Invalide- og Aldersrenten. — I Nr. 2 er sidste Punktum om Adgang til at indanke Direktørens Afgørelser for Socialministeren slettet, idet man i § 29, Stk. 1, har optaget en almindelig Regel om, at Direktørens Af-gørelser kan indankes. — Nr. 5 har man ændret saaledes, at Sygekassens Størrelse (over 1 000 Medlemmer) og ikke som nu dens Beliggenhed (København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere) bliver afgørende for, om den skal have en autoriseret eller af Socialministeriet anerkendt Revisor, hvilket maa anses for at være en mere rationel Ordning. — Endelig har man i Overensstemmelse med det ovenfor anførte slettet Ankebestemmelsen i Stk. 3 samt om-byttet dette Stykke og Stk. 2.

Til § 6.

Stk. 1 som Sygekasselovens § 6, Stk. 1. Stk. 2 er, naar undtages, at Datoen er forandret til 1. April 1931, enslydende med Sygekasselovens § 6, Stk. 2, idet man dog har udeladt denne Lovbestemmelses to sidste Punktumer („De Indtægts- og For-muegrænser, som fastsættes i fremtidige Be- kendtgørelser, skal være ens for alle de i

1ste Stykke nævnte Kategorier af Personer. — Hvor Talen er om Personer, hvis Ind-tægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgørelsen fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhøjes med indtil 20 pCt.“). Disse Be-stemmelser, der blev indsat ved Lovrevisi-onen i 1927, betyder et uheldigt Brud med den Opfattelse af Bestemmelsen i § 6, Stk. 1, som altid før har været haandhævet, at ubemidlede Personer af Arbejderklassen under alle Omstændigheder maa være ad-gangsberettiget til Sygekasserne. Man har fra nogle Sider kaldt dette for et „Privi-legium for Arbejderklassen“ og derved villet udtrykke, at den nævnte Opfattelse med-førte en uberettiget Fordel for Arbejderne. Dette er imidlertid en misvisende Maade at betragte Spørgsmaalet paa. Naar man vil give ubemidlede Arbejdere en ubetinget Ad-gang til Sygekasserne, sker dette først og fremmest ud fra den Betragtning, at den al-mindelige Sygeforsikring gennem de aner-kendte Sygekasser kun daarlig vil løse sin Op-gave, hvis ikke Forsikringen er indrettet saa-ledes, at alle ubemidlede Arbejdere kan være Medlemmer af Sygekasserne. Det er med andre Ord selve Udgangspunktet for Afgørelsen af, hvem der bør kunne være i Sygekasserne, man rører ved, naar man udelukker ube-midlede Arbejdere. — Men selv bortset fra det uheldige i saaledes at lægge Hoved-vægten paa de i Bekendtgørelsen fra Tid til anden fastsatte Indtægtsgrænser fremfor at holde sig til det i § 6, Stk. 1, givne faste Udgangspunkt „ubemidlede Personer af Ar-bejderklassen“, virker de i 1927 indførte Bestemmelser særlig uretfærdigt overfor Ar-bejderne. Det 20 pCts. Tillæg, hvormed Indtægtsgrænserne kan forhøjes, hvor Talen er om usikre Indtægter, er nemlig ingen-lunde fyldestgørende for Arbejdernes Ved-kommende, idet deres Indtægter svinger særlig stærkt, hvorfor Arbejderne i særlig Grad vil være udsat for paa et eller andet Tidspunkt for en kort Periode at komme saa højt op, at Indtægtsgrænsen selv med 20 pCt.'s Tillæget overskrides; og de maa da ophøre med at være nydende Medlemmer af Sygekassen, selvom de ellers i det store og hele opfylder de økonomiske Betingelser. — Til nærmere Belysning af, hvad man før Loven af 1927 har forstaaet ved „ubemidlede Personer af Arbejderklassen“ henvises til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 448 af 28. November 1923, Stk. 3 og 4. Det vil deraf ses, at der ingenlunde er Tale om at give Arbejderen en ubetinget Adgang til at være Medlem, men at man har af-stukket Grænserne saaledes, at den Ar-bejder, der ved en høj Gennemsnitsindtægt